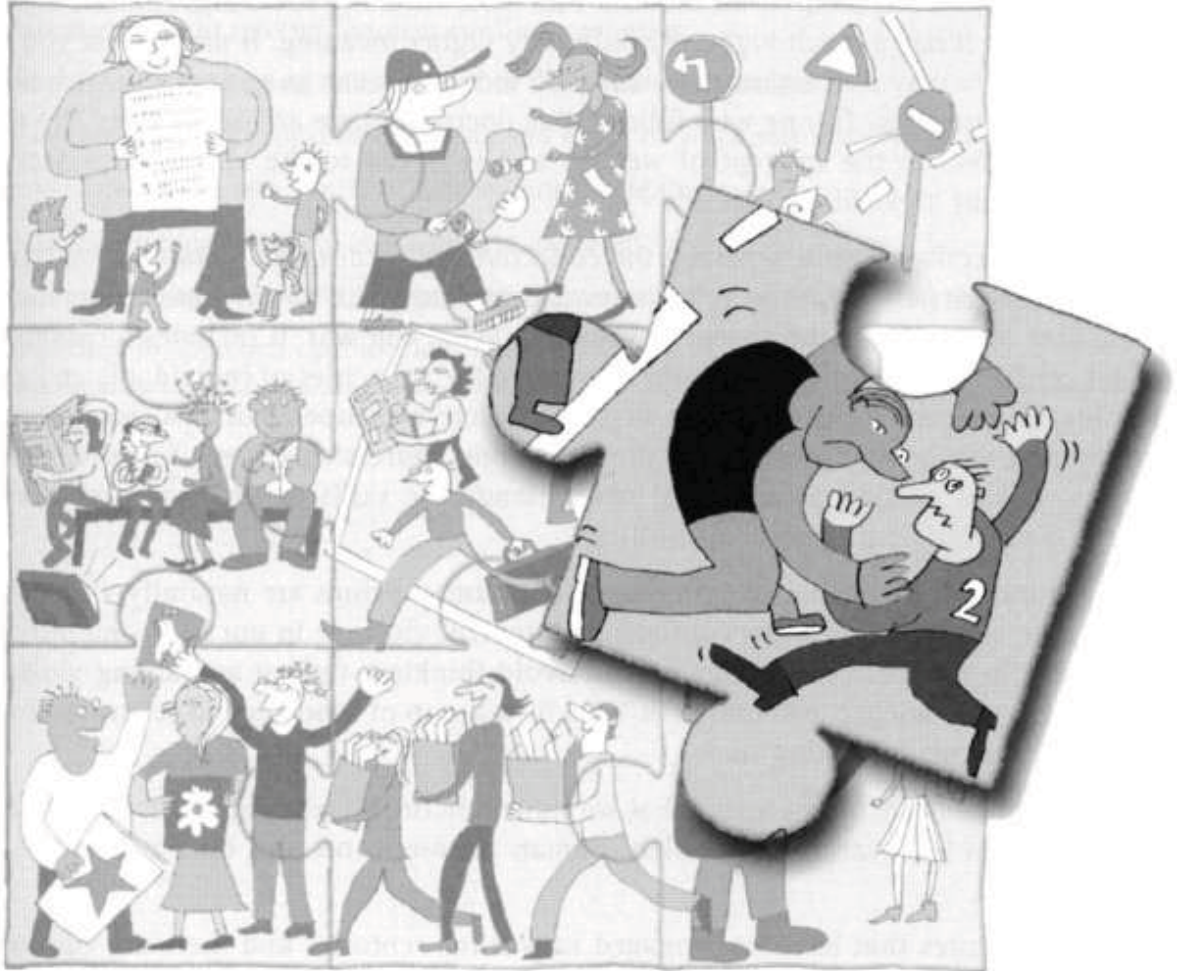

თავი 4
კონფლიქტი

როგორ ვიქცევით, როცა არ ვეთანხმებით?

4.1 კონფლიქტის გადაჭრა

როგორ უნდა გავუმკლავდეთ სერიოზული უთანხმოების შემთხვევებს?

4.2 ექსტრაპიანი მიდგომის გამოყენება

როგორ უნდა ავარიდოთ თავი მეზობელთან დაპირისპირებას?

4.3 ურთიერთწინააღმდეგობრიობა ადამიანის უფლებებში

როგორ მოვიქცეთ, თუ ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება?

4.4 ძალის გამოყენება

მისაღებია თუ არა ძალის გამოყენება ზოგ შემთხვევაში?

თავი 4. კონფლიქტი

როგორ ვიქცევით, როცა არ ვეთანხმებით?

მშვიდობის ცნებას აქვს მნიშვნელოვანი კულტურული განზომილება. შორეული აღმოსავლეთის ქვეყნებში მშვიდობის ცნება უფრო შინაგან, სულიერ სიმშვიდეს უკავშირდება მაშინ, როცა დასავლეთში მშვიდობა ომის ან სხვა ძალადობრივი კონფლიქტის არარსებობას გულისხმობს. ინდურში მშვიდობის აღმნიშვნელი სიტყვაა „shanti”, რაც ნიშნავს გონებრივ სიმშვიდეს. განდომ თავისი ფილოსოფია და სტრატეგია „Ahimsa”-ს ცნებას დააფუძნა, რაც ყველაფერ საზიანოსაგან თავშეკავებას გულისხმობს. ის ამბობდა: „პირდაპირ თარგმანში ეს სიტყვა ნიშნავს არაძალადობას. ჩემთვის კი ეს სიტყვა გაცილებით უფრო მაღალი მნიშვნელობის მატარებელია. ჩემი აზრით, ეს სიტყვა ნიშნავს შეურაცხყოფის მიყენებისაგან თავშეკავებას, მზაკვრული აზრების უარყოფას, ბოროტი ჩანაფიქრის არქონას იმ ადამიანების მიმართაც კი, ვისაც მტრად მიიჩნევ. მისთვის, ვინც ამ დოქტრინას იცნობს, არ არსებობს მტრის ცნება“. მაიას ტომის ტრადიციის მიხედვით, მშვიდობის ცნება კეთილდღეობას უკავშირდება და ჩვენი ცხოვრების სხვადასხვა ასპექტს შორის ბალანსს გულისხმობს.¹⁹

„პოზიტიური მშვიდობა“ იმ მდგომარეობას ჰქვია, რომელშიც საზოგადოების სურვილი მშვიდობის დამყარებაზე და მშვიდობის ბარიერების დაძლევაზეა მიმართული; ის სოციალური სამართლიანობის პრინციპს ემყარება და სცდება მოსაზრებას იმის თაობაზე, რომ მშვიდობა მხოლოდ შიშის, ძალადობისა და ომის არარსებობას უკავშირდება. „პოზიტიური მშვიდობა“ მიმართულია კონფლიქტების არაძალადობრივ მოგვარებაზე და მოუწოდებს ადამიანებს, კონსტრუქციულად მოაგვარონ სოციალური პრობლემები. განათლების სპეციალისტებისათვის ეს საკლასო ოთახში დემოკრატიული პროცესებს წახალისებას, ძალაუფლების ბოროტად გამოყენების საკითხების მოგვარებას, მოსმენისა და კონსტრუქციული დიალოგის წარმოების უნარების განვითარებას ნიშნავს.²⁰

ძალადობა ბუნებრივი ფენომენია? ზოგიერთი სპეციალისტი ამტკიცებს, რომ ადამიანის ბუნებაა ძალადობრივი და, შესაბამისად, შეუძლებელია კონფლიქტების, ომებისა და ძალადობის სხვა გამოხატულებების თავიდან არიდება. ამ სფეროს სხვა სპეციალისტები კი ფიქრობენ, რომ ჩვენ შეგვიძლია თავი ავარიდოთ ძალადობრივ აზროვნებას, გრძნობებსა და ქმედებებს. 1986 წელს სხვადასხვა ქვეყნის მეცნიერებმა შეიმუშავეს აქტი ძალადობის შესახებ (Seville Statement on Violence). ამ აქტის მიხედვით:

„1. მეცნიერულად არასწორია იმის მტკიცება, რომ ძალადობრივი ტენდენციები ადამიანებმა წინაპარი ცხოველებისაგან მემკვიდრეობით მიიღეს (...). კეთილდღეობა ადამიანური ფენომენია და სხვა ცხოველებში არ გვხვდება (...).

2. ადამიანთა ზოგიერთი საზოგადოება ომში არასოდეს ჩაბმულა, ზოგი კი ომებში აქტიურად მონაწილეობდა, მხოლოდ კონკრეტულ ისტორიულ პერიოდში (...).

¹⁹ ტექსტი ამოღებულია წიგნიდან „კომპასი, სამოქალაქო განათლების სახელმძღვანელო ახალგაზრდებისათვის”, ევროსაბჭო, სტრასბურგი, 2002, გვ. 376

²⁰ წიგნიდან „სწავლება დემოკრატიული მოქალაქეობისათვის: სიტყვათა განმარტება”, კარენ ო’შეა, ევროსაბჭო (2003), გვ. 29

3. მეცნიერულად არასწორია იმის მტკიცება, რომ ომი ან სხვა ძალადობრივი ქმედება გენეტიკურად დევს ადამიანში (...).

4. მეცნიერულად არასწორია იმის მტკიცება, რომ ადამიანს აქვს „ძალადობრივი ტვინი“ (...). ადამიანის ქმედებები დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ პირობებსა და სოციალურ გარემოში არსებობს“.

ადამიანთა უმეტესობა ცხოვრობს ისეთ გარემოში, რომელიც აგრესიისა და ძალადობისაკენ უბიძგებს; ჩვენ ვეჩვევით აგრესიულ აზროვნებას, გრძნობებსა და ქმედებას. ადამიანი არის სოციალური და კულტურული წნეხის ქვეშ, განუწყვეტლივ კითხულობს და ესმის ძალადობის შესახებ. სატელევიზიო გადაცემები, რეკლამები, ფილმები, გაზეთები და ვიდეოთამაშები ასეთი ძალადობრივი სიტუაციების ჩამოყალიბებას უწყობენ ხელს. ზრდასრული ასაკის მიღწევამდე ახალგაზრდას ნანახი აქვს ათასობით მკვლელობისა და ძალადობის კადრი ტელევიზიით. თანამედროვე საზოგადოებაში ძალადობა ხშირად დადებით ღირებულებად აღიქმება. ზოგჯერ ძალადობაზე უარის თქმა სისუსიტის ნიშნად მიიჩნევა, განსაკუთრებით მამაკაცებში, რომლებიც, ადრეული ასაკიდან, თანატოლების წნეხის ქვეშ ექცევიან.²¹

დამატებითი ინფორმაციისათვის გაეცანით მასწავლებლის დამხმარე მასალას ამ თავის ბოლოს.

სწავლება დემოკრატიული მოქალაქეობისა და ადამიანის უფლებათა შესახებ

გაკვეთილთა ეს სერია მოსწავლეებს დაეხმარება:

- გააცნობიერონ კონფლიქტების გამომწვევი მიზეზები;
- გააცნობიერონ კონფლიქტების გადაჭრის არამალისმიერი გზები;
- გაიუმჯობესონ მათ გარშემო წამოჭრილი კონფლიქტების გადაჭრის უნარი;
- განივითარონ იმ საჭიროებების გააზრების უნარი, რომელიც კონფლიქტში ჩართულ მხარეებს აწუხებთ;
- გაიაზრონ, რომ ადამიანის უფლებებიც შეიძლება ეწინააღმდეგებოდეს ერთმანეთს;
- კრიტიკულად გაიაზრონ ძალადობის გამოყენების საკითხი;
- უკეთ გაიაზრონ, როგორ შეიძლება ძალადობასთან გამკლავება;
- გააცნობიერონ კონფლიქტების მოგვარების არამძალადობრივი გზები.

²¹ ტექსტი ამოღებულია წიგნიდან „კომპასი, სამოქალაქო განათლების სახელმძღვანელო ახალგაზრდებისათვის“, ევროსაბჭო, სტრასბურგი, 2002, გვ. 380

თავი 4. კონფლიქტი
როგორ ვიქცევით, როცა არ ვეთანხმებით?

გაკვეთილის სახელწოდება	სწავლის მიზანი	მოსწავლის დავალება	საჭირო მასალა	მოსწავლეთა ჩართულობის ფორმა
გაკვეთილი 1: კონფლიქტის გადაჭრა	კონფლიქტის გადაჭრის ექსპეტაპიანი მიდგომა: შესავალი	განიხილეთ კონფლიქტური სიტუაცია; იპოვეთ კონფლიქტის გადაჭრის გზები.	მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.1	მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა.
გაკვეთილი 2: ექსპეტაპიანი მიდგომის გამოყენება	ექსპეტაპიანი მიდგომის გამოყენება	განიხილეთ კონფლიქტური სიტუაცია; იპოვეთ კონფლიქტის გადაჭრის გზები.	მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.1 მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.2	მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა.
გაკვეთილი 3: ურთიერთწინააღმდეგობრიობა ადამიანის უფლებებში	იმ სიტუაციების ამოცნობა და ანალიზი, როცა ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება.	განიხილეთ სიტუაცია, როცა ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება.	მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.3 მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 5.2	მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა. კრიტიკული აზროვნება.
გაკვეთილი 4: ძალის გამოყენება	კრიტიკული ანალიზი იმისა, თუ რამდენად მისაღებია ძალადობის გამოყენება.	გაანალიზეთ ძალის გამოყენების შემთხვევა.	მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.4	მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა. კრიტიკული აზროვნება.

გაკვეთილი 1

კონფლიქტის გადაჭრა

როგორ უნდა გავუმკლავდეთ სერიოზული უთანხმოების შემთხვევებს?

სწავლის მიზანი - კონფლიქტის გადაჭრის ექსპეტაპიანი მიდგომა: შესავალი
მოსწავლის დავალება - განიხილეთ კონფლიქტური სიტუაცია; იპოვეთ კონფლიქტის გადაჭრის გზები.
საჭირო მასალა - ფურცლები, რვეულები და კალმები. მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.1.
მოსწავლეთა ჩართულობის ფორმა - მთელი კლასის მუშაობა; საჭიროებისამებრ, წყვილებში მუშაობა.

ძირითადი ცნებები

კონფლიქტები ყოველდღიური ცხოვრების ნაწილია. კონფლიქტი არის ადამიანების ან ადამიანთა ჯგუფის ინტერესთა შეჯახების შედეგი. კონფლიქტები პოლიტიკაში საჯარო განსჯის საგნად იქცევა. კონფლიქტის საჯარო განხილვა და კომპრომისის ერთობლივი ძიება სხვადასხვა სოციალურ ჯგუფებს სამოქალაქო ცხოვრებაში ჩართულობის შესაძლებლობას აძლევს. კონფლიქტის გადაწყვეტის გზების (კომპრომისის) ძიება არის უნარი, რომელსაც გამომუშავება სჭირდება. ეს გაკვეთილი სწორედ ამ უნარის განვითარებას ემსახურება.

ამ წიგნში გამოიყენება კონფლიქტის მოგვარებასთან დაკავშირებული შემდეგი ცნებები, რომლებსაც მასწავლებელი უნდა იცნობდეს:

მოგება-მოგება - ეს ცნება გულისხმობს კონფლიქტის დასრულებას ორივე მხარისათვის მომგებიანი გადაწყვეტილებით. ორივე მხარე კმაყოფილია, რადგან სასურველს მიაღწია. ეს არის კონფლიქტის მოგვარების იდეალური მოდელი და გარანტიას იძლევა, რომ კონფლიქტი არ განახლდება.

მოგება-წაგება ან **წაგება-მოგება** - ეს ცნება გულისხმობს კონფლიქტის დასრულებას ისე, რომ ერთ-ერთი მხარე მოგებულ რჩება, მეორე კი - წაგებული. კონფლიქტის ამ მოდელით გადაჭრის შემთხვევაში არსებობს ალბათობა, რომ კონფლიქტი განახლდება, რადგან წაგებული მხარე არ არის დაკმაყოფილებული.

წაგება-წაგება - თუ კონფლიქტი ამ ცნებით სრულდება, ეს იმას ნიშნავს, რომ ვერც ერთი მხარე ვერ დაკმაყოფილდა. შესაბამისად, ეს მოდელი კონფლიქტის მხოლოდ დროებით მიწყნარებას გულისხმობს; არსებობს ძალიან დიდი ალბათობა, რომ კონფლიქტი მალე განახლდება.

გაკვეთილი

მასწავლებელი გაკვეთილის დასაწყისში დაფის მარცხენა მხარეს წერს სიტყვას „კონფლიქტი“. მასწავლებელი სთხოვს მოსწავლეებს, ფურცელზე ჩამოწერონ სიტყვები და ცნებები, რომლებიც კონფლიქტთან ასოცირდება.

მასწავლებელი დაფის მარჯვენა მხარეს წერს სიტყვას „მშვიდობა“ და სთხოვს მოსწავლეებს, ახლა ამ ცნებასთან დაკავშირებული სიტყვები ჩამოწერონ ფურცელზე.

შემდეგ მასწავლებელი, დაახლოებით, 10 მოსწავლეს სთხოვს, წაიკითხონ ჩამოწერილი სიტყვები. მოსწავლეთა ასოციაციები დაფაზე იწერება და დანარჩენ კლასს საშუალება ეძლევა, საკუთარი კომენტარები წარმოადგინონ:

- რომელიმე სიტყვა იწვევს მათ გაოცებას?
- ყველა სიტყვა, რომელიც ცნება „კონფლიქტის“ გარშემო წერია, ხომ არ არის ნეგატიური და ყველა სიტყვა, რომელიც ცნება „მშვიდობის“ გარშემო წერია, ხომ არ არის პოზიტიური?

მასწავლებელი მოსწავლეებს სთხოვს, მოიყვანონ კონკრეტული კონფლიქტური სიტუაციების მაგალითები, რომელიც მათ თავად შემთხვევიათ, ან რომელსაც ისინი შესწრებიან. შემდეგ მოსწავლეები უნდა დაფიქრდნენ იმაზე, თუ რამდენად გადაჭრადი იყო თითოეული ეს კონფლიქტი. მასწავლებელს შემოაქვს მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ ყველა კონფლიქტს არ მიეყვართ ძალადობამდე; არსებობს კონფლიქტური სიტუაციები, რომლებიც კომპრომისით სრულდება.

მასწავლებელი მოსწავლეებს აცნობს კონფლიქტის მაგალითს, რაც შეიძლება ოჯახში მოხდეს:

„18 წლის კატას უნდა, მეგობრის გამოგზავნილ ფილმს უყუროს მაშინ, როცა, მის 15 წლის ძმა მარტინს სატელევიზიო პროგრამის ყურება სურს“.

მასწავლებელი მოსწავლეებს ურიგებს სამუშაო ფურცელ 4.1-ს და იწყებს კონფლიქტური სიტუაციის გაანალიზებას ქვემოთ წარმოდგენილი ექვსეტაპიანი მიდგომის გამოყენებით.

მოსწავლეები მსჯელობენ არსებული კონფლიქტის განსაზღვრებაზე და მხარეების საჭიროებებზე. მნიშვნელოვანია, რომ პირველ ეტაპზე მხარეთა საჭიროებები არაპროვოკაციული ტონით იყოს ჩამოყალიბებული. ეს საჭიროებები უშუალოდ უნდა უკავშირდებოდეს კონფლიქტის გადაჭრას და არ უნდა წარმოადგენდეს ამ მხარის ზოგად მისწრაფებებს. აუცილებელია, ორივე მხარე თანხმდებოდეს არსებული კონფლიქტის განსაზღვრებაზე (მე-2 ეტაპი).

მე-3 ეტაპი უკავშირდება არსებული კონფლიქტის გადაჭრის გზებს. ამ ეტაპზე არ განიხილება კონფლიქტის გადაჭრის გზების დადებითი და უარყოფითი მხარეები. მე-3 ეტაპზე ხდება ყველა ვარიანტის მხოლოდ ჩამოთვლა. შემდეგ მასწავლებელი მოსწავლეებს უხსნის კონფლიქტის მოგვარებასთან დაკავშირებულ სამ ცნებას: მოგება-მოგება, მოგება-წაგება/წაგება-მოგება და წაგება-წაგება. მასწავლებელი დაწყვილებულ მოსწავლეებს სთხოვს, შეაფასონ კონფლიქტის მოგვარების თითოეული ვარიანტი ამ ცნებების გამოყენებით (მე-4 ეტაპი).

თუ მოსწავლეები აღმოაჩენენ, რომ შეუძლებელია კონფლიქტის დასრულება მოგება-მოგების მოდელით, ისინი გადადიან შემდეგ მოდელზე. ანალიზის ბოლოს მოსწავლეები წყვეტენ, თუ რომელია კონფლიქტის გადაჭრის საუკეთესო გზა (მე-5 ეტაპი). რეალურ ცხოვრებაში, როცა მხარეები ექსპეტატიური მიდგომის საშუალებით ცდილობენ კონფლიქტის მოგვარებას, ისინი აუცილებლად უნდა შეთანხმდნენ ერთ-ერთ ვარიანტზე.

ბოლოს მასწავლებელი წარმოადგენს მე-6 ეტაპს: საჭიროა, კონფლიქტის მოგვარების შერჩეული გზა შეფასდეს გარკვეული დროის შემდეგ და მოხდეს მასში ცვლილებების შეტანა, რამდენადაც ამას სიტუაცია მოითხოვს.

გაკვეთილის შესაჯამებლად, მასწავლებელი მოსწავლეებს თავად მეთოდის ეფექტურობის შესახებ უსვამს კითხვებს: როგორ სიტუაციებში იქნება ეს მეთოდი ყველაზე წარმატებული? რა შედეგებს მოიტანდა ამ მეთოდის ფართოდ გამოყენება? მოსწავლეებმა უნდა იმსჯელონ კონფლიქტების მოგვარებისას ამ მეთოდის გამოყენების სხვადასხვა კონტექსტზე:

- თანატოლებთან;
- ოჯახში;
- კლასში;
- სკოლაში;
- სახელმწიფოში;
- ომში;
- სპორტში.

გაკვეთილი 2

ექვსეტაპიანი მიდგომის გამოყენება

როგორ უნდა ავარიდოთ თავი მეზობელთან დაპირისპირებას?

სწავლის მიზანი - ექვსეტაპიანი მიდგომის გამოყენება.

მოსწავლის დავალება - განიხილეთ კონფლიქტური სიტუაცია; იპოვეთ კონფლიქტის გადაჭრის გზები.

საჭირო მასალა – მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.1

კონფლიქტების ამსახველი ამბების ასლები მოსწავლის სამუშაო ფურცელ 4.2-დან.

მოსწავლეთა ჩართულობის ფორმა - მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა.

ინფორმაცია

მხოლოდ თეორიული ცნებების გააზრება არ არის საკმარისი კონფლიქტის მშვიდობიანად მოგვარებისათვის. აუცილებელია, კონფლიქტის მოგვარების პრაქტიკული უნარის ფლობა. ეს გაკვეთილი სტუდენტებს სწორედ ამ უნარის განვითარებაში დაეხმარება. შემდეგი ნაბიჯი კი იქნება ამ ცოდნისა და უნარის ცხოვრებისეულ მაგალითზე გამოყენება სკოლაში.

გაკვეთილი

გაკვეთილის დასაწყისში მასწავლებელი უხსნის მოსწავლეებს, რომ მათი მიზანია, სხვადასხვა ტიპის კონფლიქტების გადაჭრის გზების ძიება ექვსეტაპიანი მიდგომის გამოყენებით.

კლასი 4-5 მოსწავლისაგან შემდგარ ჯგუფებად იყოფა. ჯგუფები იღებენ მოსწავლის სამუშაო ფურცელ 4.2-ს და ერთ-ერთ კონფლიქტზე მუშაობის დავალებას იღებენ. შესაბამისად, სამუშაო ფურცელზე მოცემულ თითოეულ კონფლიქტს ერთზე მეტი ჯგუფი განიხილავს. ასევე, მუშაობის პროცესში ჯგუფები იყენებენ მოსწავლის სამუშაო ფურცელ 4.1-ს „კონფლიქტის გადაჭრის ექვსეტაპიანი მიდგომა“. მსჯელობის დასრულების შემდეგ, თითოეული ჯგუფიდან ერთი მოსწავლე კლასის წინაშე კონფლიქტის მოგვარების ექვს ეტაპს წარმოადგენს. პრეზენტაციებს ჯერ ის ჯგუფები აკეთებენ, რომლებიც პირველ კონფლიქტზე მუშაობდნენ, შემდეგ კი ისინი, რომელთაც მეორე კონფლიქტზე მუშაობა ერგოთ წილად.

პრეზენტაციების შემდეგ მასწავლებელი მართავს დისკუსიას კონფლიქტების გადაჭრის გზებთან დაკავშირებით. შემდეგ მასწავლებელი შეკითხვებს სვამს:

- კარგად გვესმის „მოთხოვნები“ და „არსებული კონფლიქტის განსაზღვრება“? არის გადაუჭრელი საკითხები?
- შეიძლება გამოიძებნოს კონფლიქტის მოგვარების სხვა გზები, რომლებიც სასარგებლო იქნებოდა გრძელვადიან პერსპექტივაში?

შემდეგ მასწავლებელი მოსწავლეებს სთხოვს, იმუშაონ მათთვის ცნობილ კონფლიქტებზე სკოლის, ქვეყნის, თანატოლებთან ურთიერთობის გამოცდილებიდან. მოსწავლეებმა უნდა შეარჩიონ ერთი ან ორი კონფლიქტური სიტუაცია და ამ კონფლიქტ(ებ)ის მოგება-მოგებით გადაწყვეტაზე იფიქრონ.

თუ მასწავლებელს სურს, განხილვის საგნად აქციოს მედიატორობის საკითხი, შეუძლია, კლასში შემოიტანოს კონფლიქტების იურიდიული ფორმით მოგვარების თემა (მედიატორობის ფორმები, სასამართლოში გასაჩივრება და ა.შ.). კონფლიქტების განხილვა შეიძლება მოხდეს ექვსეტაპიანი მიდგომის ან როლების გათამაშების გზით.

იმ შემთხვევაში, თუ მასწავლებელი როლების გათამაშებას ირჩევს, ერთი მოსწავლე შეასრულებს დავაში ჩართული ერთი მხარის როლს, მეორე მოსწავლე - დავაში ჩართული მეორე მხარის როლს. ასევე, საჭირო იქნება მესამე მოსწავლის მონაწილეობაც, რომელიც მედიატორად მოგვევლინება. სამი მოსწავლისაგან შემდგარი ჯგუფები კონფლიქტის გადაჭრაზე მედიატორის დახმარებით მუშაობენ. სავარჯიშოს დასრულების შემდეგ თითოეული ჯგუფი წარმოადგენს საკუთარ შედეგებს და, ასევე, გააცნობს კლასს იმ პროცესს, რომელმაც ჯგუფი ამ შედეგებამდე მიიყვანა. სხვა სიტყვებით, აქცენტი კეთდება არა მხოლოდ მედიატორის დახმარებით მიღწეულ შედეგებზე, არამედ თავად პროცესზეც. როლების გათამაშებას შეიძლება საკმაოდ დიდი დრო დასჭირდეს. შესაბამისად, მასწავლებელს შეუძლია, როლების გათამაშება კლასგარეშე აქტივობად, ან ცალკე გაკვეთილად გამოყოს.

გაკვეთილი 3

ურთიერთწინააღმდეგობრიობა ადამიანის უფლებებში

როგორ მოვიქცეთ, თუ ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება?

სწავლის მიზანი - იმ სიტუაციების ამოცნობა და ანალიზი, როცა ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება.

მოსწავლის დავალება - განიხილეთ სიტუაცია, როცა ადამიანის უფლებები ერთმანეთს ეწინააღმდეგება.

საჭირო მასალა - დიდი ზომის ფურცელი და მარკერი თითოეული ჯგუფისათვის.

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.3

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 5.2

მოსწავლეთა ჩართულობის ფორმა - მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა.
კრიტიკული აზროვნება.

ინფორმაცია

ერთი შეხედვით, ადამიანის უფლებების კონვენციები ნათელი და ერთმნიშვნელოვანია. თუმცა არის შემთხვევები, როცა ადამიანის ერთი უფლება ეწინააღმდეგება ადამიანის სხვა უფლებას. ასეთ დროს, აუცილებელია კრიტიკული აზროვნების მოშველიება, ორივე მხარის უფლებათა აწონ-დაწონვა და გამოსავლის მოძებნა.

გაკვეთილი

მოსწავლეები 4-5 კაციან სამუშაო ჯგუფებად იყოფიან. ჯგუფებს მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.3 „ურთიერთწინააღმდეგობრიობა ადამიანის უფლებებში: ხუთი შემთხვევა“, დიდი ზომის ქაღალდი და მარკერი ურიგდებათ.

დასაწყისში, მოსწავლეებმა უნდა დაადგინონ, თუ ადამიანის რომელ უფლებებთან გვაქვს საქმე თითოეულ შემთხვევაში. ამ დავალების შესრულებაში მოსწავლეებს დაეხმარება სამუშაო ფურცელი 5.2, რომელზეც ადამიანის უფლებათა ნუსხაა მოცემული. მას შემდეგ, რაც მოსწავლეები შეთანხმდებიან, თუ ადამიანის რომელი უფლებები ეწინააღმდეგება ერთმანეთს, ისინი ქაღალდს მარკერის საშუალებით ყოფენ შემდეგ ნაწილებად. მასწავლებელს შეუძლია, ასეთი ჩარჩო დაფაზეც დახატოს და მოსწავლეთა მუშაობის შედეგები მასზე დააფიქსიროს.

შემთხვევის ნომერი
ადამიანის უფლებები - - - -
გადაწყვეტის გზა
რატომ?

შემდეგ მოსწავლეები წინააღმდეგობრივი სიტუაციიდან გამოსავალზე მსჯელობენ; ისინი კონფლიქტური სიტუაციის მოგვარების თითოეულ შემთავაზებულ ვარიანტს არგუმენტირებულად ასაბუთებენ.

თითოეული ჯგუფი ირჩევს ერთ მოსწავლეს, რომელიც ჯგუფის მუშაობის შედეგებს დანარჩენ კლასს წარმოუდგენს. პრეზენტაციის შემდეგ მასწავლებელი მოსწავლეებს ეკითხება, თუ ეთანხმებიან კონკრეტული ჯგუფის მიერ წარმოდგენილ გამოსავლის გზებს და სთხოვს მოსაზრებების დასაბუთებას.

გაკვეთილი 4

ძალის გამოყენება

მისაღებია თუ არა ძალის გამოყენება ზოგ შემთხვევაში?

სწავლის მიზანი - კრიტიკული ანალიზი იმისა, თუ რამდენად მისაღებია ძალადობის გამოყენება.

მოსწავლის დავალება - გააანალიზეთ ძალის გამოყენების შემთხვევა.

საჭირო მასალა - ბარათები, რომლებზეც დატანილია ამბები მოსწავლის სამუშაო ფურცელ 4.4-დან (აუცილებელია, მასწავლებელს ჰქონდეს ინფორმაცია ქვეყანაში არსებულ სასამართლო სისტემაზე).

მოსწავლეთა ჩართულობის ფორმა - მცირე ზომის ჯგუფებში მუშაობა.
კრიტიკული აზროვნება.

ინფორმაცია

დედამიწაზე მშვიდობის დამყარება სანუკვარ მიზნად ითვლება. მიუხედავად ამისა, საერთაშორისო სამართლის ნორმები არ გულისხმობს ძალადობის სრულ აკრძალვას. ეს გაკვეთილი მოსწავლეებს იმის გააზრებაში დაეხმარება, თუ როდისაა ლეგიტიმური ძალის გამოყენება. მოსწავლეებმა უნდა იმსჯელონ საკუთარი, ან მათი ნაცნობების მიერ ძალის გამოყენების შემთხვევებზე.

გაკვეთილი

მოსწავლეები 4-5 კაციან სამუშაო ჯგუფებად იყოფიან. მასწავლებელი, ან ერთ-ერთი მოსწავლე კლასს მოსწავლის სამუშაო ფურცელ 4.4-ში მოცემულ პირველ ამბავს წარმოუდგენს.

ერთ გაკვეთილზე ოთხივე ამბის განხილვა ალბათ შეუძლებელი იქნება. შესაბამისად, მასწავლებელს შეუძლია, აირჩიოს ერთ-ერთი ვარიანტი:

- მთელი კლასი ამუშაოს ორ ამბავზე;
- სხვადასხვა ჯგუფს სამუშაოდ ოთხივე ამბავი დაურიგოს;
- ამ საკითხს კიდევ ერთი გაკვეთილი დაუთმოს.

თითოეული ჯგუფის ამოცანაა, გაეცნონ ამბავს, გაიაზრონ შეკითხვები, იმსჯელონ და მსჯელობის შედეგები კლასის წინაშე წარმოადგინონ. მასწავლებელმა კარგად უნდა გაითავისოს ამ გაკვეთილის მთავარი შეკითხვა: რამდენად დასაშვებია ძალის გამოყენება? მას შემდეგ, რაც კლასი თითოეული ჯგუფის პრეზენტაციას მოისმენს, მასწავლებელს შეუძლია, გარკვეულწილად შეაჯამოს ამბავი, მიაწოდოს მოსწავლეებს დამატებითი ინფორმაცია ამბავთან დაკავშირებით და მხოლოდ შემდეგ გადავიდეს სხვა ამბავზე.

მასწავლებლისათვის: ამბები, შეკითხვები და დამატებითი ინფორმაცია

ამბავი 1

ანტიგლობალისტების მანიფესტაციის დროს ადამიანთა ჯგუფმა ქვები დაუშინა ტრანსნაციონალური კომპანიის შენობას. პოლიციამ, რომელიც ამ შემთხვევას შეესწრო, დააკავა ადამიანები, რომლებმაც შენობას ქვები დაუშინეს. ხალხმა ერთ-ერთი პოლიციელი შეიპყრო და სერიოზული ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა.

შეკითხვები:

- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას ცეცხლი გაეხსნა მომიტინგეებისათვის, რომლებიც ქვებს ისროდნენ?
- დასაშვები იქნებოდა ტყვიამფრქვევიდან ცეცხლის გახსნა (ეს უფრო სწრაფად აღმოფხვრიდა პრობლემას, მაგრამ დასრულდებოდა მეტი მსხვერპლით)?
- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას მეტი დრო დაეკარგა და წყლის ჭავლი გამოეყენებინა?
- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას ძალის გამოყენებისაგან თავი შეეკავებინა და ამით სიტუაციის ესკალაცია აერიდებინა თავიდან?

ინფორმაცია

საერთაშორისო ნორმების გათვალისწინებით, გარკვეულ სიტუაციებში პოლიციას შეუძლია ძალის გამოყენება. ძალის გამოყენება დასაშვებია მხოლოდ აბსოლუტური აუცილებლობის შემთხვევაში. ძალა აუცილებლად უნდა იყოს პროპორციული. იმ შემთხვევაში, თუ პოლიციელი იღებს ზემდგომისაგან დავალებას, რომელიც ამ წესის უგულებელყოფას გულისხმობს, პოლიციელს შეუძლია, არ დაემორჩილოს ზემდგომს.

ამბავი 2

ქვეყანა ა ომს უცხადებს ქვეყანა ბ-ს, რადგან ქვეყანა ბ აფინანსებს დანაშაულებრივ დაჯგუფებებს, რომელთაც იერიში მიაქვთ ქვეყანა ა-ზე ქვეყანა ბ-ს ტერიტორიიდან. ქვეყანა ა-ს დაზვერვა აღმოაჩენს, რომ ქვეყანა ბ-ს ერთ-ერთ სოფელში ხდება რაზმების ინტენსიური წვრთნა; ასევე, დაზვერვა დაადგენს, რომ მზადდება მსხვილმასშტაბიანი შეტევა ქვეყანა ა-ს მნიშვნელოვან ინდუსტრიულ ობიექტზე.

შეკითხვები:

- დასაშვები იქნება, რომ ქვეყანა ა-მ დაბომბოს ქვეყანა ბ-ს მითითებული სოფელი და გაანადგუროს, რაც შეიძლება, მეტი ადამიანი, მათ შორის მშვიდობიანი მოსახლეობა?
- დასაშვები იქნება დაბომბვა მას შემდეგ, რაც: 1. გააფრთხილებენ დანაშაულებრივ დაჯგუფებას, რომ უბრძოლველად ჩაბარდეს ქვეყანა ა-ს წარმომადგენლებს; 2. გააფრთხილებენ ადგილობრივ მოსახლეობას მოსალოდნელი დაბომბვის შესახებ; 3. ტერიტორიიდან გამოსულ ადგილობრივ მოსახლეობას გაჩხრეკენ და იარაღის ჩამორთმევის შემდეგ უსაფრთხო თავშესაფარს მიუჩინენ?
- დასაშვები იქნება, რომ ქვეყანა ა-მ საერთოდ არ გამოიყენოს ძალა? რა ალტერნატიულ ქმედებას შეიძლება მიმართოს ქვეყანა ა-მ?

ინფორმაცია

საომარ მოქმედებებთან დაკავშირებული საერთაშორისო ნორმები („ჟენევის კონვენცია“) არ კრძალავს გარკვეულ საომარ ქმედებებსა და იარაღის გამოყენებას. ერთ-ერთი ნორმის მიხედვით, არ შეიძლება სამხედრო მოქმედება არასამხედრო სამიზნეების წინააღმდეგ. ასევე, სამხედრო ჩარევა არ უნდა იყოს არაპროპორციული და ერთგვაროვანი. მაგალითად, როცა შედარებით მსუბუქი იარაღით შეიძლება მიზნის მიღწევა, არ შეიძლება ძლიერი ბომბების გამოყენება სამხედრო ობიექტების გასანადგურებლად, რადგან ასეთმა ქმედებამ შეიძლება გამოიწვიოს მსხვერპლი მშვიდობიან მოსახლეობაში. როგორც ზემოთ აღინიშნა, „ჟენევის კონვენცია“ არ კრძალავს სამხედრო ჩარევას და მოუწოდებს მხარეებს, გაითვალისწინონ მშვიდობიანი მოსახლეობის ინტერესები.

ამბავი 3

ბატონი ბრაუნი, რომელიც ადგილობრივ საავადმყოფოში ტექნიკოსად მუშაობს, როცა სახლში ნასვამი ბრუნდება, ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებს თავის მეუღლეს. ცოლმა პოლიცია ერთხელ უკვე გააფრთხილა ქმრის დანაშაულებრივი ქცევის შესახებ. მეზობლის ცოლი ერთხელ შემთხვევით შეესწრო ძალადობის სცენას და ახლა კარგად ხვდება, თუ რითი სრულდება ხოლმე ხმამაღალი კამათი მეზობელ ოჯახში.

შეკითხვები:

- მეზობლის ცოლი ვალდებულია, დარეკოს პოლიციაში, როცა ხმაური ესმის მეზობელი ოჯახიდან? თუ ეს მათ პირად ცხოვრებაში არასწორი ჩარევა იქნება?
- პოლიცია ვალდებულია, ჩაერიოს ადამიანების ოჯახურ ცხოვრებაში, თუ ისინი ასეთ ინფორმაციას მიიღებენ?

ინფორმაცია

„მონაწილე სახელმწიფოები გამოხატა მხარე ქალთა დისკრიმინაციის ყველა ფორმას, შეთანხმდნენ ყველა საჭირო საშუალებით განუხრელად განახორციელონ ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის აღმოფხვრის პოლიტიკა და ამ მიზნით კისრულობენ ვალდებულებას, რომ:

მამაკაცთა და ქალთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპს შეიტანენ თავიანთ ეროვნულ კონსტიტუციებში, ან სხვა შესაბამის კანონმდებლობაში, თუ ეს ჯერ არ გაუკეთებიათ. კანონის და სხვა შესაბამისი საშუალებების მეშვეობით უზრუნველყოფენ ამ პრინციპის პრაქტიკულ განხორციელებას;

იქ, სადაც ეს საჭიროა, მიიღებენ შესაბამის საკანონმდებლო და სხვა ზომებს, მათ შორის სანქციებს, რომლებიც აკრძალავენ ქალთა ყოველგვარ დისკრიმინაციას;

თავს შეიკავებენ ქალთა მიმართ რაიმე დისკრიმინაციული აქტის ან მოქმედების ჩადენისაგან და უზრუნველყოფენ, რომ სახელმწიფო ორგანოები და დაწესებულებები მოქმედებდნენ ამ ვალდებულების შესაბამისად;

მიიღებენ ყველა საჭირო ზომას, მათ შორის საკანონმდებლოს, იმ მოქმედი კანონების, დადგენილებების, ადათ-წესების და პრაქტიკის შესაცვლელად, ან გასაუქმებლად, რომლებითაც დაშვებულია ქალთა დისკრიმინაცია“.

გაეროს დეკლარაცია ქალთა მიმართ ძალადობის აღმოფხვრის თაობაზე (1993).

ამბავი 4

ლეო 13 წლის გამხდარი, პატარა ბიჭია; როცა ის სათამაშო მოედანზე გადის, მას დიდი ბიჭები ხშირად ჩაგრავენ. ერთხელაც ლეომ ვერ მოითმინა და დიდ ბიჭებს უთხრა, რომ ჩაგვრა დაუშვებელია და ისინი იქცევინა, როგორც გაუნათლებელი პრიმიტივები. პასუხად, დიდმა ბიჭებმა ლეო სასტიკად სცემეს. ფიზიკურ ძალადობას შეესწრო ლეოს მეგობარი, რომელიც ამ დროს შევიდა სათამაშო მოედანზე. პატარა ბიჭის ცემის ფაქტს შეესწრნენ მოზრდილებიც, რომლებიც მალაზიიდან სახლში ბრუნდებოდნენ.

შეკითხვები:

- საჭიროა, რომ ლეოს მეგობარი ჩაერიოს ჩხუბში? როგორ?
- საჭიროა, რომ მოზრდილები ჩაერიონ ჩხუბში? როგორ?
- სხვა რა გამოსავალს მოძებნით არსებული სიტუაციიდან?

დამატებითი დავალების სახით, მოსწავლეებმა შეიძლება მოამზადონ წერილი დიდი ბიჭებისადმი, სადაც გამოხატავენ საკუთარ დამოკიდებულებას ბიჭების საქციელის მიმართ. ეს შეიძლება იყოს საშინაო დავალება. მოსწავლეებს წერილის დაწერას გაკვეთილზევე ვთხოვთ, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ისინი სწრაფ ჯგუფურ მუშაობას არიან მიჩვეულნი.

დამხმარე მასალა მასწავლებლისათვის საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი

რა არის საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი ეფუძნება ჰუმანიტარული დახმარების პრინციპებს და იმ საერთაშორისო შეთანხმებებს, რომლებიც შეიარაღებული კონფლიქტების დროს მებრძოლთა და მშვიდობიანი მოსახლეობის სიცოცხლის გადარჩენასა და ტანჯვის შემსუბუქებას ეხება. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ძირითადი იურიდიული დოკუმენტია ჟენევის ოთხი კონვენცია (1949), რომელსაც ხელს აწერს მსოფლიოს თითქმის ყველა ქვეყანა. კონვენციები ეხება ხმელეთზე და ზღვაზე მოქმედი სამხედრო ნაწილების დაჭრილი და ავადმყოფი მებრძოლების პირობების გაუმჯობესებას, სამხედრო ტყვეების მიმართ მოპყრობას და მშვიდობიანი მოსახლეობის დაცვას ომის დროს. ამ კონვენციებს 1977 წელს დაემატა კიდევ ორი, რომელთა მიზანს წარმოადგენს საერთაშორისო და არასაერთაშორისო ხასიათის შეიარაღებული კონფლიქტების მსხვერპლთა დაცვის გაძლიერება.

ვის იცავს საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი? მე იცავს საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი იცავს სამხედრო ნაწილების დაჭრილ და ავადმყოფ მებრძოლებს, სამხედრო ტყვეებსა და მშვიდობიან მოსახლეობას. სამხედრო ნაწილების დაჭრილ და ავადმყოფ მებრძოლებს, რომელი ქვეყნის მოქალაქეებიც არ უნდა იყვნენ ისინი, საჭიროა, მიაქციონ ყურადღება და მიხედონ მათ ჟენევის პირველი კონვენციით განსაზღვრული პირობების თანახმად. იკრძალება მათი სიცოცხლის ხელყოფა, წამება, ან მათზე ბიოლოგიური ექსპერიმენტების ჩატარება, სამედიცინო მომსახურებისა და მოვლის გარეშე წინასწარი განზრახვით მიტოვება, ასევე, განზრახ პირობების შექმნა მათი დასნებოვანებისათვის. კონვენცია, ასევე, იცავს სამედიცინო და სასულიერო პერსონალს, სამედიცინო დანიშნულების მოწყობილობებსა და დანადგარებს.

ჟენევის მეორე კონვენცია იცავს საზღვაო სამხედრო ნაწილების დაჭრილ და ავადმყოფ მებრძოლებს, სამხედრო გემის განადგურებაში მოყოლილ მებრძოლებს; მათ ეკუთვნით ისეთივე მოპყრობა, როგორც სახმელეთო ნაწილებს. ეს კონვენცია, ასევე, იცავს ჰოსპიტალურ გემებს.

ჟენევის მესამე კონვენცია ეხება სამხედრო ტყვეების უფლებებს; მათ უნდა მოეპყრონ ჰუმანურად, უზრუნველყონ შესაბამისი საკვებით, საცხოვრებლით, ტანსაცმლითა და სამედიცინო დახმარებით. იკრძალება მათი წამება, ან მათზე სამედიცინო ექსპერიმენტების ჩატარება. ისინი უნდა იყვნენ დაცულნი ძალადობის, შეურაცხყოფისა და ხალხის ცნობისმოყვარეობისაგან. ანალოგიური უფლებები ვრცელდება ტყვედ ჩავარდნილ ჟურნალისტებზე, ან სამოქალაქო პირებზე, რომლებიც თან ახლდნენ სამხედროებს.

ჟენევის მეოთხე კონვენცია იცავს სამოქალაქო პირებს. სამხედრო კონფლიქტში ჩართული მხარეები იღებენ პასუხისმგებლობას, რომ ყოველთვის განასხვავებენ სამხედრო პირებს სამოქალაქო პირებისაგან და იერიშს მიიტანენ მხოლოდ სამხედრო ობიექტებზე. სამოქალაქო პირებს უნდა შეუწარმოებინდეთ ნორმალური ცხოვრების პირობები. ისინი დაცულნი უნდა

იყვნენ სიცოცხლის ხელყოფის, წამების, ძარცვის, რეპრესიებისა და ტყვეობისაგან. პატივი უნდა ეცეს სამოქალაქო პირების ღირსებას, ოჯახურ უფლებებსა და რელიგიურ შეხედულებებს. ოკუპანტებმა უნდა უზრუნველყონ სამოქალაქო პირებისათვის საკვების და სამედიცინო დახმარების უსაფრთხო მიწოდება, საავადმყოფოებისა და უსაფრთხოების ზონების შექმნა დაჭრილების, ავადმყოფების, მოხუცებულების, ბავშვების, ორსულების და ჩვილ ბავშვთა დედებისათვის. ეს კონვენცია უზრუნველყოფს ქალთა და ბავშვთა განსაკუთრებულ დაცვას. საავადმყოფოს თანამშრომლები, რომლებიც მათ უვლიან, უნდა იყვნენ დაცულნი.

ქენევის კონვენციების მიხედვით, ჰუმანიტარულ დახმარებას ახორციელებს წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი (ICRC), წითელი ჯვრისა და წითელი ნახევარმთვარის ეროვნული საზოგადოებები, ან სხვა მიუკერძოებელი ჰუმანიტარული ორგანიზაციები, რომელთაც უფლებამოსილებას ანიჭებენ კონფლიქტის მონაწილე მხარეები.

რა განსხვავებაა საერთაშორისო ჰუმანიტარულ სამართალსა და ადამიანის უფლებათა სამართალს შორის?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი და ადამიანის უფლებათა სამართალი ერთმანეთს ავსებს. ორივე იცავს ადამიანებს ფიზიკური ზიანისა და ღირსების შელახვისაგან, მაგრამ ისინი სხვადასხვა გარემოებაში მოქმედებენ და სხვადასხვა დოკუმენტი უდევთ საფუძვლად. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი სამხედრო ქმედებებს უკავშირდება და იცავს მათ, ვინც მოწინააღმდეგის ხელში ვარდება. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ძირითადი მიზანია სამხედრო ქმედებების დროს დაჭრილთა, ავადმყოფთა, საზღვაო სამხედრო ქმედებების მსხვერპლთა, სამხედრო ტყვეებისა და სამოქალაქო პირების დაცვა. ადამიანის უფლებათა სამართალი ვრცელდება როგორც საომარ, ისე მშვიდობიან პირობებში; მისი მთავარი მიზანია ადამიანების სამოქალაქო, პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების დაცვა, როცა მათი მთავრობა ამ უფლებებს არღვევს.

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი და არასრულწლოვანი ჯარისკაცები

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი კრძალავს არასრულწლოვანთა ჩართვას საომარ მოქმედებებში. ასეთი აკრძალვის მიუხედავად, მსოფლიოს მრავალ კუთხეში არასრულწლოვნები მონაწილეობას იღებენ საბრძოლო მოქმედებებში. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმების მიხედვით, 15 წლამდე ასაკის ბავშვების ომში გაწვევა დაუშვებელია და ყველა ზომა უნდა იყოს მიღებული, რათა თავიდან იყოს აცილებული არასრულწლოვანთა საომარ მოქმედებებში ჩართვა. 15-დან 18 წლამდე ახალგაზრდების გაწვევისას, პრიორიტეტი უნდა მიენიჭოთ ასაკით უფრო დიდებს (მუხლი 77, პროტოკოლი I). სამწუხაროდ, ეს ნორმები ხშირად უგულებელყოფილია. ბავშვები, რომლებიც კონფლიქტის ზონაში ცხოვრობენ, განსაკუთრებით, ობლები და საზოგადოების მიერ სხვა ფორმით გარიყულნი, ხშირად იღებენ მონაწილეობას საომარ მოქმედებებში. არის შემთხვევები, როცა ბავშვებს ძალით აქცევენ ჯარისკაცებად, თუმცა ზოგი ბავშვი თავად ირჩევს ჯარისკაცობას, როგორც ფიზიკური გადარჩენის გზას.

რა შემთხვევებში გამოიყენება საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი გამოიყენება საერთაშორისო (ქვეყნებს შორის) შეიარაღებული კონფლიქტის დროს, ან სამოქალაქო (ქვეყნის შიგნით) ომის პირობებში.

როგორ შეიძლება მივუსადაგოთ საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმები 11 სექტემბრის მოვლენებს?

2001 წლის 11 სექტემბერს დაიღუპა უამრავი ადამიანი და, შესაბამისად, ამ თვალსაზრისით, ეს ტრაგედია საომარ მოქმედებას უტოლდება. თუმცა, სადავოა, რამდენად შეიძლება მივუსადაგოთ საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმები 11 სექტემბრის მოვლენებს. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი გამოიყენება საერთაშორისო (ქვეყნებს შორის) შეიარაღებული კონფლიქტის დროს, ან სამოქალაქო (ქვეყნის შიგნით) ომის პირობებში. თუ ნიუ-იორკსა და ვაშინგტონში სამოქალაქო ობიექტების საშინელი განადგურება ტერორისტულმა დაჯგუფებამ განახორციელა, ის ტრაგედია შეიძლება ჩაითვალოს საშინელ დანაშაულად, და არა საომარ მოქმედებად, რომელსაც საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმები შეიძლება მივუსადაგოთ.

რამდენად უზრუნველყოფს საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი ქალების განსაკუთრებულ დაცვას?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი ასეთ დაცვას ნამდვილად უზრუნველყოფს. ზოგადად, ქალებზე ვრცელდება ისეთივე უფლებები, როგორც მამაკაცებზე, თუმცა ჟენევის კონვენციებში ნათქვამია, რომ „ქალებს უნდა მოეპყრონ მათი სქესის გათვალისწინებით“ (მუხლი 12, ჟენევის პირველი და მეორე კონვენციები; მუხლი 14, ჟენევის მესამე კონვენცია). სხვა სიტყვებით, იქმნება დაცვის დამატებითი გარანტიები ქალთა სქესთან დაკავშირებული ისეთი ფაქტორების გამო, როგორებიცაა: ღირსება, ორსულობა და ბავშვის გაჩენა. მაგალითად, ქალი ტყვეები, ან დაკავებულები უნდა მოთავსდნენ მამაკაცებისაგან განცალკევებით, ქალების მეთვალყურეობის ქვეშ. ქალები უნდა იქნენ დაცულნი „გაუპატიურების, ძალადობრივი პროსტიტუციის და ყველა სხვა ფორმის შეურაცხყოფისაგან“ (ჟენევის მეოთხე კონვენცია, მუხლი 27, ასევე, მუხლები 75 – 76, პროტოკოლი I). საომარი მოქმედებების არეალიდან გარიდებისას პრიორიტეტი ყოველთვის უნდა მიენიჭოთ „ორსულებს, ახალნაშობიარებ ქალებსა და ჩვილი ბავშვების დედებს“ (მუხლი 70, პროტოკოლი I). საომარი მოქმედებების პირობებში ქალების მოპყრობასთან დაკავშირებულ საკითხებთან დაკავშირებით, შეგიძლიათ, გაეცნოთ კვლევას „ქალები და ომი“ (www.womenandwar.org).

როგორ უზრუნველყოფს საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი ბავშვთა უფლებების დაცვას?

საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი კრძალავს შეტევას სამოქალაქო პირებზე და განსაკუთრებულად იცავს ბავშვებს. სამოქალაქო პირები დაცულნი უნდა იყვნენ სიცოცხლის ხელყოფის, წამების, ძარცვის, რეპრესიებისა და ტყვეობისაგან. პატივი უნდა ეცეს

სამოქალაქო პირების ღირსებას, ოჯახურ უფლებებსა და რელიგიურ შეხედულებებს. ოკუპანტებმა უნდა უზრუნველყონ სამოქალაქო პირებისათვის საკვების და სამედიცინო დახმარების უსაფრთხო მიწოდება, საავადმყოფოებისა და უსაფრთხოების ზონების შექმნა დაჭრილების, ავადმყოფების, მოხუცებულების, ბავშვების, ორსულებისა და ჩვილ ბავშვთა დედებისათვის. განსაკუთრებული პირობები მოქმედებს იმ ბავშვებზე, რომლებიც ოჯახის მზრუნველობის გარეშე არიან დარჩენილნი, აქვთ ფსიქოლოგიური პრობლემები, ან ვერ უკავშირდებიან ოჯახის წევრებს.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეთ 15 წლამდე ასაკის ბავშვებს, რომლებიც დაობლებულნი, ან მოწყვტილნი არიან თავიანთ ოჯახებს; მათ უნდა ჰქონდეთ საშუალება, დაიცვან თავიანთი რელიგიური ადათ-წესები და მიიღონ განათლება.

ითვლება თუ არა საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ნორმების დარღვევად სამოქალაქო პირების დაღუპვა საომარი მოქმედებების დროს?

სამოქალაქო პირების დაცვა წარმოადგენს საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ერთ-ერთ მთავარ ამოცანას. ჟენევის მეოთხე კონვენციის მიხედვით, დაცული უნდა იყოს სამოქალაქო პირების სიცოცხლე და მათ უნდა ჰქონდეთ შესაძლებლობა, გააგრძელონ ნორმალური ცხოვრება, თუ არსებობს უსაფრთხოების სათანადო პირობები. 1977 წელს დამატებული პირველი პროტოკოლი აზუსტებს სამოქალაქო პირთა დაცვის მექანიზმებს საერთაშორისო შეიარაღებული კონფლიქტის დროს. მიუხედავად იმისა, რომ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ხელი მოაწერა პირველ პროტოკოლს, ჯერ კიდევ არ მომხდარა ამ პროტოკოლის რატიფიკაცია. აშშ აცხადებს, რომ ის დაიცავს ამ პროტოკოლით გათვალისწინებულ პირობებს.

პირველი პროტოკოლის 48-ე მუხლში ნათქვამია:

„სამოქალაქო პირებისა და სამოქალაქო ობიექტების დაცვის მიზნით, სამხედრო კონფლიქტში ჩართული მხარეები იღებენ პასუხისმგებლობას, რომ ყოველთვის განასხვავებენ სამხედრო პირებს სამოქალაქო პირებისაგან და იერიშს მიიტანენ მხოლოდ სამხედრო ობიექტებზე“. სამოქალაქო პირებზე და სამოქალაქო ობიექტებზე პირდაპირი იერიშის აკრძალვის გარდა, საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი კრძალავს შერეულ თავდასხმას, რომლის მსხვერპლნი შეიძლება სამოქალაქო პირები იყვნენ. ასეთი საშიშროება მაშინ წამოიჭრება, როცა სამხედრო ობიექტის იერიშის დროს თავდამსხმელი არ ითვალისწინებს ამ იერიშის პოტენციურ უარყოფით ზეგავლენას სამოქალაქო პირებზე (პირველი პროტოკოლის 41-ე მუხლი).

ომის დროს სამოქალაქო პირის დაღუპვა ყოველთვის უკანონო არ არის. საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი არ კრძალავს შეიარაღებულ კონფლიქტებს, ის მხოლოდ ცდილობს, დაიცვას მშვიდობიანი მოსახლეობის ინტერესები ასეთი კონფლიქტის პირობებში. შესაბამისად, საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართალი აღიარებს, რომ ნებისმიერ საომარ მოქმედებებს თან ახლავს „ორმხრივი დანაკარგი“, რაც ზოგჯერ, სამწუხაროდ, სამოქალაქო პირების დანაკარგს გულისხმობს.

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.1
კონფლიქტის გადაჭრის ექსპეტაპიანი მიდგომა

<p>1. მხარე 1: მოთხოვნები</p> <p>ა. ბ. გ. დ.</p>	<p>1. მხარე 2: მოთხოვნები</p>
<p>2. არსებული კონფლიქტის განსაზღვრება</p>	
<p>3. არსებული კონფლიქტის გადაჭრის გზები</p> <p>ა. ბ. გ. დ.</p>	
<p>4. მხარე 1: გადაჭრის გზების შეფასება</p> <p>ა. ბ. გ. დ.</p>	<p>4.მხარე 2: გადაჭრის გზების შეფასება</p> <p>ა. ბ. გ. დ.</p>
<p>5. რომელია კონფლიქტის გადაჭრის საუკეთესო გზა?</p>	
<p>6. როდის და როგორ შეფასდება, რამდენად სწორად გადაიჭრა ეს კონფლიქტი?</p>	

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.2

კონფლიქტების მაგალითები

კონფლიქტი 1

ორი მეზობელი ვერ რიგდება იმ ღობესთან დაკავშირებით, რომელიც მათ სახლებს ერთმანეთისაგან ჰყოფს. ერთი მეზობელი თვლის, რომ აუცილებელია ღობის გამოცვლა, რადგან არსებული ღობე მოძველდა; მას სურს, რომ მეორე მეზობელმა გადაიხადოს ღობის გამოცვლის საფასურის ნახევარი. მეორე მეზობელი აღიარებს, რომ ღობე არ არის კარგ მდგომარეობაში, მაგრამ არ სურს ღობის გამოცვლასთან დაკავშირებული ხარჯების ნაწილის დაფარვა. მეორე მეზობელი მიიჩნევს, რომ, ღობის სიძველისა და მიუხედავად, ის თავის ფუნქციას ჯერ კიდევ ასრულებს - მეზობლის ძაღლს აკავებს საკუთარ ეზოში და ძაღლი ვერ გადმოდის მის ბაღში. ზოგადად, მეორე მეზობელს არ მოსწაონს, როცა პირველი მეზობელი საჯაროდ იწონებს თავს ახალი, ძვირადღირებული ნივთებით.

კონფლიქტი 2

დედა და მამა ვერ მორიგებულან, თუ რა რეაქციით უპასუხონ მათი ორი წლის შვილის ხმაურს. მამა თვლის, რომ ბავშვმა ადრეული ასაკიდან უნდა ისწავლოს ქცევის წესები; მას სურს სახლში სიწყნარე, რადგან მისი სამსახური ძალიან დამღლეულია. დედა კი თვლის, რომ არ შეიძლება ორი წლის ბავშვს მუდმივად აუკრძალო ხმაური და ტირილი, რადგან ეს მის განვითარებას შეაფერხებს.

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.3

ურთიერთწინააღმდეგობრიობა ადამიანის უფლებებში: ხუთი შემთხვევა

შემთხვევა 1

მაქსი არის 8 წლის ბიჭი, რომელიც სერიოზულად დაზავდა ავარიაში და სასწრაფოდ სჭირდება სისხლის გადასხმა. რელიგიური მოსაზრებებიდან გამომდინარე, ბიჭის მამა სისხლის გადასხმის სასტიკი წინააღმდეგია. მაქსის დედას და ექიმებს კი სურთ, გადაარჩინონ ბიჭის სიცოცხლე.

შემთხვევა 2

საავადმყოფოს სასწრაფო სამედიცინო სამსახურის განყოფილებაში ადამიანთა შეზღუდული რაოდენობა მუშაობს. ერთ საღამოს, ძალიან ბევრი პაციენტის თავმოყრის გამო, მხოლოდ ერთი საოპერაციო ოთახი აღმოჩნდა თავისუფალი. ორი პაციენტი სასწრაფო ოპერაციას საჭიროებს. ექიმებმა უნდა მიიღონ გადაწყვეტილება იმის თაობაზე, თუ ვის მიანიჭონ უპირატესობა, პატარა ბავშვს თუ წარმატებულ ბიზნესმენს.

შემთხვევა 3

გუსი არის რელიგიური პარტიის დაფასებული წევრი, რომლისთვისაც ძალიან ძვირფასია ოჯახური ღირებულებები. გუსის პარტიის ოფისში ჟურნალისტი აღმოაჩენს სასიყვარულო წერილებს, რაც ადასტურებს, რომ გუსი მეუღლეს დალატობს. ჟურნალისტი ამ წერილებს აქვეყნებს.

შემთხვევა 4

იოჩოუ განვითარებად ქვეყანაში ცხოვრობს. ის ღარიბია და საკუთარი სახსრებით მხოლოდ საბაზო საჭიროებების დაკმაყოფილება შეუძლია. მას სწავლის დაწყება სურს, მაგრამ არ აქვს სათანადო მატერიალური რესურსები. სახელმწიფო მას ვერ ეხმარება სწავლის საფასურის დაფარვაში, რადგან მთელი სახელმწიფო რესურსი მოსახლეობის ძირითადი საჭიროებების დაკმაყოფილებაზეა მიმართული.

შემთხვევა 5

ადგილობრივ ხელისუფლებას სურს, ააშენოს სკოლა ბავშვების სათამაშო მოედანზე. სკოლის აშენების შემთხვევაში ბავშვებს აღარ ექნებათ ადგილი, სადაც თამაშს შეძლებენ.

მოსწავლის სამუშაო ფურცელი 4.4

დასაშვებია თუ არა ძალადობა ზოგ შემთხვევაში?

ამბავი 1

ანტიგლობალისტების მანიფესტაციის დროს ადამიანთა ჯგუფმა ქვები დაუშინა ტრანსნაციონალური კომპანიის შენობას. პოლიციამ, რომელიც ამ შემთხვევას შეესწრო, დააკავა ადამიანები, რომლებმაც შენობას ქვები დაუშინეს. ხალხმა ერთ-ერთი პოლიციელი შეიპყრო და სერიოზული ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა.

შეკითხვები:

- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას ცეცხლი გაეხსნა მომიტინგეებისათვის, რომლებიც ქვებს ისროდნენ?
- დასაშვები იქნებოდა ტყვიამფრქვევიდან ცეცხლის გახსნა (ეს უფრო სწრაფად აღმოფხვრიდა პრობლემას, მაგრამ დასრულდებოდა მეტი მსხვერპლით)?
- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას მეტი დრო დაეკარგა და წყლის ჭავლი გამოეყენებინა?
- დასაშვები იქნებოდა, რომ პოლიციას ძალის გამოყენებისაგან თავი შეეკავებინა და ამით სიტუაციის ესკალაცია აერიდებინა თავიდან?

ამბავი 2

ქვეყანა ა ომს უცხადებს ქვეყანა ბ-ს, რადგან ქვეყანა ბ აფინანსებს დანაშაულებრივ დაჯგუფებებს, რომელთაც იერიში მიაქვთ ქვეყანა ა-ზე ქვეყანა ბ-ს ტერიტორიიდან. ქვეყანა ა-ს დაზვერვა აღმოაჩენს, რომ ქვეყანა ბ-ს ერთ-ერთ სოფელში ხდება რაზმების ინტენსიური წვრთნა; ასევე, დაზვერვა დაადგენს, რომ მზადდება მსხვილმასშტაბიანი შეტევა ქვეყანა ა-ს მნიშვნელოვან ინდუსტრიულ ობიექტზე.

შეკითხვები:

- დასაშვები იქნება, რომ ქვეყანა ა-მ დაბომბოს ქვეყანა ბ-ს მითითებული სოფელი და გაანადგუროს, რაც შეიძლება, მეტი ადამიანი, მათ შორის მშვიდობიანი მოსახლეობა?
- დასაშვები იქნება დაბომბვის განხორციელება მას შემდეგ, რაც: 1. გააფრთხილებენ დანაშაულებრივ დაჯგუფებას, რომ უბრძოლველად ჩაბარდეს ქვეყანა ა-ს წარმომადგენლებს; 2. გააფრთხილებენ ადგილობრივ მოსახლეობას მოსალოდნელი დაბომბვის შესახებ; 3. ტერიტორიიდან გამოსულ ადგილობრივ მოსახლეობას გაჩხრეკენ და იარაღის ჩამორთმევის შემდეგ უსაფრთხო თავშესაფარს მიუჩენენ?
- დასაშვები იქნება, რომ ქვეყანა ა-მ საერთოდ არ გამოიყენოს ძალა? რა ალტერნატიული ქმედებას შეიძლება მიმართოს ქვეყანა ა-მ?

ამბავი 3

ბატონი ბრაუნი, რომელიც ადგილობრივ საავადმყოფოში ტექნიკოსად მუშაობს, როცა სახლში ნასვამი ბრუნდება, ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებს თავის მეუღლეს. ცოლმა პოლიცია ერთხელ უკვე გააფრთხილა ქმრის დანაშაულებრივი ქცევის შესახებ. მეზობლის

ცოლი ერთხელ შემთხვევით შეესწრო ძალადობის სცენას და ახლა კარგად ხვდება, თუ რითი სრულდება ხოლმე ხმამაღალი კამათი მეზობელ ოჯახში.

შეკითხვები:

- მეზობლის ცოლი ვალდებულია, დარეკოს პოლიციაში, როცა ხმაური ესმის მეზობელი ოჯახიდან? თუ ეს მათ პირად ცხოვრებაში არასწორი ჩარევა იქნება?
- პოლიცია ვალდებულია, ჩაერიოს ადამიანების ოჯახურ ცხოვრებაში, თუ ისინი ასეთ ინფორმაციას მიიღებენ?

ამბავი 4

ლეო 13 წლის გამხდარი, პატარა ბიჭია; როცა ის სათამაშო მოედანზე გადის, მას დიდი ბიჭები ხშირად ჩაგრავენ. ერთხელაც ლეომ ვერ მოითმინა და დიდ ბიჭებს უთხრა, რომ ჩაგვრა დაუშვებელია და ისინი იქცევიან, როგორც გაუნათლებელი პრიმიტივეები. პასუხად, დიდმა ბიჭებმა ლეო სასტიკად სცემეს. ფიზიკურ ძალადობას შეესწრო ლეოს მეგობარი, რომელიც ამ დროს შევიდა სათამაშო მოედანზე. პატარა ბიჭის ცემის ფაქტს შეესწრნენ მოზრდილებიც, რომლებიც მალაზიიდან სახლში ბრუნდებოდნენ.

შეკითხვა:

- საჭიროა, რომ ლეოს მეგობარი ჩაერიოს ჩხუბში? როგორ?
- საჭიროა, რომ მოზრდილები ჩაერიონ ჩხუბში? როგორ?
- სხვა რა გამოსავალს მოძებნით არსებული სიტუაციიდან?